HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a patra)

28 februarie 2008 *

În cauza C-398/05,

având ca obiect o cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată în temeiul articolului 234 CE de Finanzgericht Düsseldorf (Germania), prin Decizia din 2 noiembrie 2005, primită de Curte la 15 noiembrie 2005, în procedura

AGST Draht- und Biegetechnik GmbH

împotriva

Hauptzollamt Aachen,

CURTEA (Camera a patra),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte de cameră, domnul G. Arestis (raportor), doamna R. Silva de Lapuerta, domnii J. Malenovský și T. von Danwitz, judecători,

* Limba de procedură: germana.

avocat general: doamna E. Sharpston,
grefier: domnul B. Fülöp, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 21 iunie 2007,

luând în considerare observațiile prezentate:

— pentru AGST Draht- und Biegetechnik GmbH, de domnii P. Henseler și T. Lieber, Rechtsanwälte;

— pentru Consiliul Uniunii Europene, de domnul J.-P. Hix, în calitate de agent, asistat de domnul G. Berrisch, Rechtsanwalt;

— pentru Comisia Comunităților Europene, de domnii T. Scharf și K. Gross, în calitate de agenți,

având în vedere decizia de judecare a cauzei fără concluzii, luată după ascultarea avocatului general,

pronunță prezenta

Hotărâre

1 Cererea de pronunțare a unei hotărâri preliminare privește validitatea Regulamentului (CE) nr. 1599/1999 al Consiliului din 12 iulie 1999 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate sârmei din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din India și de încheiere a procedurii cu privire la importurile de sârmă din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din Republica Coreea (JO L 189, p. 1).

2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între AGST Draht- und Biegetechnik GmbH (denumită în continuare „AGST"), pe de o parte, și Hauptzollamt Aachen (denumit în continuare „Hauptzollamt"), pe de altă parte, privind impunerea de către acesta din urmă în sarcina AGST a unei taxe compensatorii la importurile de sârmă din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru, clasificată la subpoziția 7223 00 19 din Nomenclatura combinată (denumită în continuare „NC"), originare din India.

Cadrul juridic

3 Dispozițiile care reglementează instituirea de taxe compensatorii de către Comunitatea Europeană sunt cuprinse în Regulamentul (CE) nr. 2026/97 al Consiliului din 6 octombrie 1997 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unor subvenții din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 288, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 15, p. 180), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 461/2004 al Consiliului din 8 martie 2004 (denumit în continuare „regulamentul de bază").

4 Articolul 1 alineatul (1) din regulamentul de bază prevede următoarele:

„O taxă compensatorie poate fi impusă pentru a compensa orice subvenție acordată, direct sau indirect, la fabricarea, producția, exportul sau transportul oricărui produs a cărui punere în liberă circulație în Comunitate cauzează un prejudiciu."

5 Articolul 8 alineatul (7) din acest regulament prevede:

„Factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unor subvenții, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare, sunt de asemenea analizați, astfel încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unor subvenții în sensul alineatului (6). Factorii care pot fi considerați ca fiind relevanți în această privință includ volumul și prețul importurilor care nu fac obiectul unor subvenții, reducerea cererii sau modificările configurației consumului, practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și comunitare și concurența dintre acești producători, evoluția tehnologiei, precum și rezultatele la export și productivitatea industriei comunitare."

Regulamentul nr. 1599/1999

6 La 23 martie 1999, Comisia Comunităților Europene a adoptat Regulamentul (CE) nr. 618/1999 de instituire a unei taxe compensatorii provizorii la importurile de sârmă din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din India și din Republica Coreea (JO L 79, p. 25, denumit în continuare „regulamentul provizoriu").

7 În continuare, la 12 iulie 1999, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 1599/1999 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile originare din India și de încheiere a procedurii cu privire la importurile originare din Republica Coreea.

8 Într-o altă procedură, privind bare din oțel inoxidabil, Consiliul a adoptat, la 13 noiembrie 1998, Regulamentul (CE) nr. 2450/98 de instituire a unei taxe compensatorii definitive la importurile de bare din oțel inoxidabil originare din India și de percepere definitivă a taxei provizorii (JO L 304, p. 1). Acest regulament a fost anulat prin Hotărârea Tribunalului de Primă Instanță al Comunităților Europene din 19 septembrie 2001, Mukand și alții/Consiliul (T-58/99, Rec., p. II-2521).

Acțiunea principală și întrebarea preliminară

9 AGST face parte dintre principalii producători germani de sârmă flexibilă din oțel inoxidabil. La 7 august 2000 și la 17 noiembrie 2000, această societate a făcut o declarație la Hauptzollamt cu privire la sârma din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru, care corespunde subpoziției 7223 00 19 din NC, în vederea punerii în liberă circulație a acesteia.

10 AGST a indicat Emiratele Arabe Unite drept loc de origine a mărfurilor și a furnizat, de altfel, facturi care îi fuseseră adresate de către societatea Link Middle East Ltd, precum și certificate de origine redactate conform formularelor de tip A, potrivit cărora produsele fuseseră fabricate în Emiratele Arabe Unite.

11 Cu toate acestea, o investigație a Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) a evidențiat că țara de origine a produselor importate era, în realitate, India. Într-adevăr, în opinia OLAF, sârma din oțel inoxidabil importată în Comunitate de către Link Middle East Ltd în perioada iunie 1999-decembrie 2000 fusese fabricată de către societatea Venus Wire Industries Ltd, cu sediul la Mumbai (India).

12 Prin Decizia din 30 iulie 2003, Hauptzollamt a impus *a posteriori,* în temeiul Regulamentului nr. 1599/1999, o taxă vamală și o taxă compensatorie aferente declarațiilor vamale menționate, în sumă de 4 034,79 DEM și, respectiv, de 59 513,21 DEM.

13 Prin Decizia din 29 iunie 2004, Hauptzollamt a respins contestația AGST având ca obiect impunerea taxelor menționate. La 21 iulie 2004, AGST a formulat o acțiune împotriva acestei decizii la Finanzgericht Düsseldorf, prin care a invocat în special faptul că impunerea *a posteriori* a taxei compensatorii ar fi nelegală pentru motivul că Regulamentul nr. 1599/1999 ar fi lipsit de validitate.

14 În aceste condiții, Finanzgericht Düsseldorf a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarea întrebare preliminară:

„Regulamentul […] nr. 1599/1999 […] este inaplicabil, în măsura în care, în temeiul acestuia, trebuie percepută o taxă compensatorie pentru sârma din oțel inoxidabil [clasificată la subpoziția] 7223 00 19 din [NC] fabricată la Mumbai (India) de către societatea Venus Wire Industries Ltd?”

Cu privire la întrebarea preliminară

15 Rezultă din dosar că instanța de trimitere solicită, în esență, să se stabilească dacă Regulamentul nr. 1599/1999 este lipsit de validitate, în măsura în care aprecierea Consiliului Uniunii Europene privind existența unui prejudiciu adus industriei comunitare, precum și a legăturii de cauzalitate între acesta și importurile subvenționate de sârmă din oțel inoxidabil ar fi afectată de o eroare vădită. În această privință, instanța de trimitere ridică întrebarea dacă Hotărârea Tribunalului Mukand și alții/Consiliul, citată anterior, prin care s-a anulat Regulamentul nr. 2450/98 privind bare din oțel inoxidabil originare din India clasificate la subpozițiile 7222 20 11, 7222 20 21, 7222 20 31 și 7222 20 81 din NC este aplicabilă în acțiunea principală în vederea aprecierii validității Regulamentului nr. 1599/1999.

Argumentele părților

16 AGST consideră că Regulamentul nr. 1599/1999 este nul de plin drept pentru motivul că aprecierea Consiliului privind existența unui prejudiciu adus industriei comunitare și legătura de cauzalitate între acesta și importurile subvenționate de sârmă din oțel inoxidabil ar fi afectată de o eroare vădită. Într-adevăr, instituțiile comunitare nu ar fi ținut cont în mod suficient de obiecția producătorilor exportatori indieni potrivit căreia producătorii comunitari de oțel inoxidabil sub formă de produse plate cauzaseră un prejudiciu industriei comunitare prin crearea unei „înțelegeri privind supratаxa pe aliaj".

17 În cursul ședinței, AGST a susținut că, în ceea ce privește produsele plate, suprataxa pe aliaj, care este un coeficient inclus în calculul prețului produselor din oțel, a fost majorată în mod artificial printr-un coeficient de randament de 1,35. Suprataxa pe aliaj aplicată sârmei din oțel inoxidabil a fost stabilită prin înmulțirea și a suprataxei pe aliaj aplicate produselor plate cu un coeficient de 1,35, fapt care ar fi majorat în mod inevitabil suprataxa pe aliaj menționată pentru sârma din oțel.

18 De asemenea, AGST arată că trebuie aplicată prin analogie Hotărârea Tribunalului Mukand și alții/Consiliul, citată anterior, iar Regulamentul nr. 1599/1999 trebuie declarat lipsit de validitate.

19 În această privință, AGST arată că, în ceea ce privește existența înțelegerii privind suprataxa pe aliaj referitoare la produsele plate, nu are importanță dacă sârma din oțel nu este fabricată din produse plate sau dacă producătorii respectivi nu sunt întotdeauna identici. Comisia ar fi constatat deja existența acestei înțelegeri care, astfel cum s-a pronunțat Tribunalul în Hotărârea Mukand și alții/Consiliul, citată anterior, a influențat prețurile oțelului inoxidabil sub formă de bare.

20 AGST susține că înțelegerea menționată a influențat și prețul sârmei din oțel inoxidabil. Într-adevăr, nimic nu ar distinge oțelul inoxidabil sub formă de bare de sârma din oțel inoxidabil, având în vedere că cele două fac parte dintre produsele lungi. Pe de altă parte, ca urmare a importanței produselor plate, evoluția prețurilor pe piețele oțelului inoxidabil ar fi determinată foarte des de deciziile privind prețurile adoptate de către producătorii acestor produse.

21 AGST invocă faptul că Regulamentul nr. 1599/1999 reia în considerentele sale aceeași motivare precum Regulamentul nr. 2450/98, care a fost anulat prin Hotărârea Tribunalului Mukand și alții/Consiliul, citată anterior.

22 În opinia AGST, întrucât nu există nicio deosebire între oțelul inoxidabil sub formă de bare și sârma din oțel inoxidabil, înțelegerea privind suprataxa pe aliaj a influențat prețurile sârmei din oțel inoxidabil în aceeași măsură precum prețurile oțelului inoxidabil sub formă de bare. Astfel, Regulamentul nr. 1599/1999 ar fi afectat de o eroare vădită de apreciere în egală măsură cu Regulamentul nr. 2450/98 privind importurile subvenționate de oțel inoxidabil sub formă de bare.

23 Comisia susține, în schimb, că instituțiile comunitare au analizat, atât în privința regulamentului provizoriu, cât și în privința Regulamentului nr. 1599/1999, obiecțiile producătorilor indieni referitoare la existența unei înțelegeri privind suprataxa pe aliaj între producătorii comunitari de produse plate.

24 În această privință, Comisia indică faptul că a constatat, în special în considerentele (212)-(216) ale regulamentului provizoriu, că sârma din oțel inoxidabil nu era fabricată din produse plate, iar comparația prețurilor de vânzare practicate de către producătorii industriei comunitare a evidențiat faptul că acestea variau, în pofida referințelor identice.

25 Pe de altă parte, considerentele menționate prevăd că înțelegerea privind suprataxa pe aliaj nu reprezenta decât un procent redus din prețul total al produselor din sârmă din oțel inoxidabil. Consiliul a confirmat ulterior aceste constatări în considerentul (93) al Regulamentului definitiv nr. 1599/1999.

26 De asemenea, Consiliul și Comisia consideră că, în vederea aprecierii validității Regulamentului nr. 1599/1999, nu pot fi aplicate în cauza principală concluziile Tribunalului din Hotărârea Mukand și alții/Consiliul, citată anterior. În această privință,

instituțiile comunitare au stabilit în mod întemeiat în acest regulament că aplicarea suprataxei pe aliaj, care nu reprezenta decât un procent redus din prețul total al produselor în discuție, nu a repus în discuție certitudinea prețurilor finale medii ponderate pentru a stabili existența unui prejudiciu adus industriei comunitare.

27 În orice caz, instituțiile menționate precizează că observațiile întemeiate pe prețurile finale medii ponderate prevăzute în Regulamentul nr. 1599/1999 și referitoare la prejudiciu, precum și la legătura de cauzalitate între acesta și importurile subvenționate ale produselor în discuție în acțiunea principală nu sunt afectate de o eroare vădită de apreciere.

28 În cadrul stabilirii acestui prejudiciu, cei doi factori esențiali ar fi fost, pe de o parte, o subcotare considerabilă a importurilor din India și, pe de altă parte, o scădere importantă a prețurilor de vânzare ale industriei comunitare. În consecință, chiar presupunând că aplicarea suprataxei pe aliaj ar fi majorat toate prețurile nete în Comunitate și că, în plus, această majorare ar fi fost integral imputabilă unui comportament anticoncurențial, ar continua să existe o subcotare de aproximativ 17 % a importurilor menționate.

Răspunsul Curții

29 Trebuie analizat dacă instituțiile comunitare au săvârșit o eroare vădită la momentul aprecierii existenței unui prejudiciu adus industriei comunitare și a legăturii de cauzalitate între acesta și importurile subvenționate de sârmă din oțel inoxidabil.

30 Într-adevăr, instanța de trimitere arată că Regulamentul nr. 1599/1999 reia aceleași justificări precum cele cuprinse în Regulamentul nr. 2450/98 pentru a respinge obiecția producătorilor exportatori indieni privind practicile restrictive ale producătorilor comunitari, și anume aplicarea uniformă a supratаxei pe aliaj.

31 Trebuie amintit, pe de o parte, că, în temeiul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază, factorii cunoscuți, alții decât importurile care fac obiectul unor subvenții, care aduc în același timp un prejudiciu industriei comunitare sunt de asemenea analizați, astfel încât prejudiciul adus de acești alți factori să nu fie atribuit importurilor care fac obiectul unor subvenții în sensul alineatului (6) al aceluiași articol.

32 Cu titlu indicativ, articolul menționat prevede, între altele, că factorii care pot fi considerați ca fiind relevanți în această privință includ practicile comerciale restrictive ale producătorilor din țări terțe și comunitare, precum și concurența dintre acești producători.

33 Pe de altă parte, trebuie amintit că, în domeniul politicii comerciale comune și în special în domeniul măsurilor de protecție comercială, instituțiile comunitare dispun de o putere largă de apreciere, datorită complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care acestea trebuie să le analizeze (a se vedea Hotărârea din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, Rep., p. I-7723, punctul 40 și jurisprudența citată).

34 În plus, potrivit unei jurisprudențe constante, stabilirea existenței unui prejudiciu adus industriei comunitare presupune aprecierea unor situații economice complexe, iar controlul judiciar al unei astfel de aprecieri trebuie să se limiteze, așadar, la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute, a absenței vreunei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a absenței unui abuz de putere (a se vedea Hotărârea Ikea Wholesale, citată anterior, punctul 41 și jurisprudența citată). Aceasta este în special situația în ceea ce privește stabilirea factorilor care aduc un prejudiciu industriei comunitare în cadrul unei proceduri antisubvenții.

35 La momentul stabilirii prejudiciului, Consiliul și Comisia au obligația de a examina dacă prejudiciul pe care înțeleg să îl rețină decurge efectiv din importuri care au făcut obiectul unor subvenții și de a nu lua în considerare orice prejudiciu care decurge din alți factori și, în special, pe cel care și-ar avea cauza în propriul comportament al producătorilor comunitari (Hotărârea Curții din 11 iunie 1992, Extramet Industrie/Consiliul, C-358/89, Rec., p. I-3813, punctul 16).

36 În această privință, trebuie observat că, pentru a respinge argumentele AGST potrivit cărora obiecțiile producătorilor indieni referitoare la înțelegerea privind suprataxa pe aliaj aplicată produselor plate nu ar fi fost analizate de către instituțiile comunitare, în cadrul procedurii în fața Curții, aceste instituții au făcut referire la considerentul (93) al Regulamentului nr. 1599/1999, care a confirmat concluziile cuprinse în considerentele (209)-(216) ale regulamentului provizoriu, întrucât niciuna dintre părțile vizate nu a prezentat argumente noi cu privire la obiecțiile producătorilor exportatori indieni, potrivit cărora toate datele prezentate de către industria comunitară în cadrul procedurii antisubvenții ar fi amplificate în mod artificial ca urmare a aplicării uniforme a sistemului de suprataxă pe aliaj.

37 Considerentele (210) și (211) ale regulamentului provizoriu prevăd că decizia prin care s-a constatat practica anticoncurențială a suprataxei pe aliaj viza produsele plate, în opoziție cu produsele lungi, din care face parte sârma din oțel inoxidabil în discuție în acțiunea principală. Cu toate acestea, producătorii exportatori au susținut că practica nelegală care există pentru produsele plate ar produce de asemenea efecte de sinergie și ar avea consecințe asupra produselor lungi.

38 În această privință, pentru a respinge argumentele producătorilor exportatori, Comisia a susținut în considerentul (212) al regulamentului provizoriu că sârma din oțel inoxidabil nu este fabricată, din motive tehnice, din produse plate și că, în consecință, era admisă îndoiala că practica concertată stabilită pentru aceste din urmă produse ar putea avea consecințe asupra celor dintâi. Aceasta a adăugat că producătorii de produse plate și producătorii de produse lungi nu sunt aceiași și că a doua categorie de producători este mai numeroasă decât prima.

39 Din aceste considerente rezultă că, în mod contrar celor susținute de către AGST, în conformitate cu cerința regulamentului de bază constând în eliminarea oricărui prejudiciu care decurge din alți factori, cu excepția importurilor care au făcut obiectul unor subvenții, instituțiile comunitare au analizat dacă datele prezentate de către industria comunitară în cadrul procedurii antisubvenții ar fi putut fi influențate de aplicarea concertată a sistemului suprataxei pe aliaj de către producătorii de produse plate.

40 AGST își întemeiază argumentele pe constatarea potrivit căreia considerentele (209)-(216) ale regulamentului provizoriu, conform cărora Comisia a respins obiecția producătorilor indieni referitoare la existența unei înțelegeri privind suprataxa pe aliaj, corespund în ansamblu considerentelor (43), (46) și (47) ale Regulamentului nr. 2450/98, cu privire la care Tribunalul a constatat, în Hotărârea Mukand și alții/Consiliul, citată anterior, că sunt afectate de erori vădite de apreciere.

41 În această privință, rezultă din dosar că Regulamentul nr. 1599/1999 și Regulamentul nr. 2450/98 se referă la produse din oțel inoxidabil care aparțin categoriei de produse lungi. Pe de altă parte, nu se contestă faptul că suprataxa pe aliaj aplicată sârmei din oțel inoxidabil fusese stabilită în același mod de către producătorii de bare din oțel, prin înmulțirea suprataxei pe aliaj aplicate produselor plate din oțel cu un coeficient de 1,35.

42 Astfel, se ridică întrebarea dacă respectivul comportamentul anticoncurențial al producătorilor de produse plate din oțel, legat de aplicarea uniformă a înțelegerii privind suprataxa pe aliaj, constituia pentru sectorul sârmei din oțel inoxidabil un factor cunoscut în sensul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază.

43 În acest context, Hotărârea Tribunalului Mukand și alții/Consiliul, citată anterior, invocată de către AGST, se referă la stabilirea anticoncurențială a cuantumului suprataxei pe aliaj, aplicată de către producătorii comunitari produselor plate din oțel inoxidabil, aspect care afectase în mod semnificativ prețurile barelor din oțel inoxidabil și care provocase în mod artificial majorarea acestora, astfel încât prețurile nu mai puteau reprezenta un indicator cert în vederea stabilirii prejudiciului suferit de industria comunitară.

44 În această hotărâre, Tribunalul a apreciat că, deși nu se dovedise că prețurile de vânzare finale ale barelor din oțel inoxidabil fuseseră stabilite de comun acord de către producătorii comunitari, instituțiile comunitare, neținând cont de practica industrială uniformă și constantă a producătorilor comunitari de bare din oțel inoxidabil, al cărei efect obiectiv a constat în faptul că majorările artificiale de prețuri obținute datorită concertării între producătorii de produse plate s-au repercutat în mod automat asupra piețelor acestor produse, au omis să ia în considerare un factor cunoscut, cu excepția importurilor care fac obiectul unor subvenții, aspect care ar fi putut aduce în mod simultan un prejudiciu industriei comunitare.

45 În consecință, este necesar să se analizeze dacă aplicarea concertată a supratаxei pe aliaj de către producătorii de produse plate, cu privire la care Tribunalul a apreciat în Hotărârea Mukand și alții/Consiliul, citată anterior, că a putut avea o influență semnificativă asupra oțelului inoxidabil sub formă de bare, a putut avea de asemenea o astfel de influență asupra prețurilor sârmei din oțel inoxidabil în sensul articolului 8 alineatul (7) din regulamentul de bază.

46 În această privință, trebuie evidențiat că instituțiile comunitare au indicat faptul că suprataxa pe aliaj pentru sârma din oțel inoxidabil fusese deja percepută ca un element al prețului final.

47 În opinia acestor instituții, pe durata investigației, suprataxa pe aliaj pentru sârma din oțel inoxidabil a fost echivalentă cu o valoare medie mai mică de 5 % din prețul net mediu ponderat al acestor produse. Chiar presupunând că valoarea supratаxei pe aliaj a fost influențată de comportamentul anticoncurențial al producătorilor de produse plate, efectul majorării artificiale a supratаxei pe aliaj asupra prețurilor nete medii ponderate ale sârmei din oțel inoxidabil ar fi redus, astfel încât nu ar putea repune în discuție certitudinea acestor prețuri.

48 AGST susține că, în măsura în care suprataxa pe aliaj pentru barele din oțel inoxidabil a majorat în mod artificial prețurile acestora, deoarece suprataxa a fost înmulțită cu un coeficient de randament de 1,35, aceasta a majorat inevitabil în mod artificial și prețul sârmei din oțel inoxidabil. În această privință, în cursul ședinței, AGST a susținut că, pe durata investigației, suprataxa pe aliaj pentru sârma din oțel inoxidabil era în orice caz mai ridicată decât valoarea de 4 % sau 5 % menționată de către Comisie.

49 Producătorii exportatori ar fi indicat în cursul procedurii administrative că producătorii comunitari care aplicaseră o supratаxă pe aliaj pentru sârma din oțel inoxidabil au stabilit cuantumul acesteia după exemplul producătorilor de bare din oțel inoxidabil, prin înmulțirea supratаxei pe aliaj aplicate produselor plate din oțel cu un

coeficient de 1,35, ceea ce a avut drept efect obiectiv faptul că majorările artificiale de prețuri obținute datorită acțiunii comune a producătorilor de produse plate s-au repercutat în mod automat asupra piețelor acestor produse.

50 Or, AGST nu a oferit nicio precizare privind paralelismul între evoluția prețului produselor plate și cea a prețului sârmei din oțel inoxidabil ca urmare a aplicării uniforme de către producătorii de sârmă a coeficientului de randament de 1,35 la suprataxa pe aliaj aplicată produselor plate, precizare care să indice că respectivul comportament anticoncurențial al producătorilor de produse plate putea avea consecințe semnificative asupra nivelului prețurilor sârmei din oțel inoxidabil, de natură să le majoreze în mod artificial.

51 În acțiunea principală, instituțiile nu au omis să țină cont de un factor cunoscut drept sistemul de aplicare a suprataxei pe aliaj. Într-adevăr, aceste instituții au analizat factorul de aplicare a suprataxei pe aliaj și au stabilit că acesta reprezenta un procent redus din prețul final. În aceste condiții, părțile care invocă lipsa de validitate a regulamentului au obligația de a prezenta probele de natură să demonstreze că aplicarea concertată a suprataxei pe aliaj de către producătorii de produse plate a putut avea o influență atât de importantă încât prețurile finale ale sârmei din oțel inoxidabil nu mai puteau fi utilizate pentru a constata existența unui prejudiciu adus industriei comunitare, precum și a unei legături de cauzalitate între acest prejudiciu și importurile subvenționate.

52 Or, dosarul nu cuprinde niciun element care să permită constatarea faptului că instituțiile comunitare au săvârșit o eroare vădită de apreciere întemeindu-se, la momentul stabilirii prejudiciului și a legăturii de cauzalitate între acest prejudiciu și importurile care fac obiectul subvențiilor, pe absența unor factori, cu excepția acestor importuri, care, în opinia AGST, aduceau în mod simultan un prejudiciu industriei comunitare.

53 AGST s-a întemeiat doar pe Hotărârea Tribunalului Mukand și alții/Consiliul, citată anterior, pentru a susține necesitatea aplicării concluziilor acesteia în privința Regulamentului nr. 1599/1999, având în vedere că sârma din oțel inoxidabil s-ar încadra, precum barele din oțel inoxidabil, în categoria produselor numite lungi, precum și pe similaritatea calculului suprataxei pe aliaj între cele două produse.

54 Nu a fost furnizată nicio precizare cu privire la faptul că aplicarea concertată a suprataxei pe aliaj în privința produselor plate ar fi determinat o creștere a nivelului global al prețurilor privind sârma din oțel inoxidabil, astfel încât prețurile finale ale acestui din urmă produs nu ar putea fi considerate un indicator cert pentru stabilirea prejudiciului suferit de industria comunitară ca urmare a importurilor subvenționate.

55 Din considerațiile de mai sus rezultă că analiza întrebării adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului nr. 1599/1999.

Cu privire la cheltuielile de judecată

56 Întrucât, în privința părților din acțiunea principală, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a patra) declară:

Analiza întrebării adresate nu a evidențiat niciun element de natură să afecteze validitatea Regulamentului (CE) nr. 1599/1999 al Consiliului din 12 iulie 1999 de instituire a unei taxe compensatorii definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii aplicate sârmei din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din India și de încheiere a procedurii cu privire la importurile de cabluri din oțel inoxidabil având un diametru egal cu sau mai mare de un milimetru originare din Republica Coreea.

Semnături